

tedaj če bode mogoče regulacijo tako izpeljati, da bode struga Pesnice sprejela vso vodo, katera sega ob povodnji večkrat od enega brega do drugega, in prihaja tudi iz vseh postranskih potokov, grab in dolin? Če ta uspeh regulacije ni zagotovljen, potem bi bili stroški izdani zastonj. Tako misli in govori istinito en del posestnikov! Drugi se zopet bojijo, da bi po izvršeni regulaciji ne bilo več mogoče travnikov ob Pesnici napajati brez posebnih priprav. Drugi zopet tirjajo odgovor na vprašanje: 2. Ali se bodo mogle napraviti posebne priprave za napajanje travnikov in koliko bi te stale? To vprašanje zanima posebno one posestnike travnikov, kateri stanujejo v srednjem delu doline. Kajti tu se nahaja stara Pesnica; travniki ob tej so slabši od drugih, dajo le eno košnjo, malo in slabe krme. Tu tedaj je vladal in vlada še strah pred regulacijo, ker se ne ve, kaki bi bili nasledki! Zastonj se je l. 1876 izreklo le 15 občin za regulacijo, sedem njih je nasprotovalo. Tudi zastopnik okraja Ormož, ki ni bil Slovenec, ni hotel pritrditi, ter se je izgovarjal, češ, da mu manjka potrebnih informacij, da primanjkuje potrebnega denarja. Grof Wurmbrand z Borlna govoril je takrat v deželni zboru štajarskem o regulaciji Pesnice te-le besede: »Wenn wir den Landeshaushalt nicht belasten wollen mit Auslagen, die nicht ganz unbedingt nothwendig sind, so müssen wir gestehen, dass diese Pössnizregulierung, wenn sie auch ein Lieblingswunsch von uns wäre, vorläufig dem allgemeinen Bedürfnisse des Sparens geopfert werden muss. Es ist diese Arbeit, wie mir scheint, keine unbedingt nothwendige und dringende, und was hier wesentlich in Betracht zu ziehen ist, es ist keine solche, von deren günstigen Resultaten wir vollkommen überzeugt sind!« In vendar je bil grof Wurmbrand poslanec velikega posestva, je stanoval v ptujskem okraju prav blizu Pesnice! — Od leta 1876 pa do leta 1897 je vprašanje o regulaciji Pesnice mirovalo; leta 1897 spravili so ga slovenski poslanci pred deželni zbor štajarski iz lastnega nagiba, v peti seji dne 29. jan. 1897 je poslanec Robič njih predlog utemeljeval. Na pomoč ni prišel noben oskrbnik, noben okrajni zastop, nobena občina. Poslanci so morali pisati, da so se sprožile peticije v podporo stavljenega predloga! Danes pa nastopajo lažnjivci in obrekovalci, trdeč, da so slovenski deželni poslanci glede tega vprašanja kmete zapustili! — Dne 3. sušca 1897 se je deželni zbor bavil z vprašanjem ter je stavil na poročilo dr. Jurtela sklep, da se ima s pripravami pričeti. Takratni ces. namestnik Bacquehem sam je posegnil v

debato, ker se je prej o stvari temeljito informiral ter je pred celim zborom obljubil, da se bode vlada za stvar brigala in se ž njo pečala. S tem se je spravila stvar v pravi tir! Žalibog, da se je regulacija naopak začela, to je spet od zgoraj navzdol, namesto od spodaj navzgor, od iztoka proti izviru. Aniza na Zgornjem Štajarskem se je od spodaj navzgor regulirala in je delo davno izgotovljeno. Mura se je pa že od zgoraj navzdol regulirala in tako pride spodnji kos od Radgone do Ljutomera, kateri bi moral biti prvi, najpozneje na vrsto! Regulacija Mure je stala do leta 1889 2.008.308 gold. vzdrževanje del 547.862 fl., skupaj 2.556.170 fl. Stroški za vzdrževanje od l. 1892 do l. 1899 bili so proračunjeni na 435.000 gold. Že tukaj so slovenski davkoplačevalci precej zraven pomagali! Oni tedaj imajo pravico zahtevati, in ni njim potreba prositi, da pride vendar enkrat tudi Pesnica na vrsto, da se tudi za reguliranje te skrbi! — Dne 10 febr. 1898 se je spet govorilo v deželni zboru o Pesnici, ker je koncem leta 1897 posebna komisija obhodila spet Pesnico. Poročevalec bil je spet dr. Jurtela in so se predlogi sprejeli. V ravno isti seji je deželni odbornik dr. Schmiderer povedal, da je c. kr. ministerstvo za poljedelstvo nasvetom komisije z leta 1897 pritrdilo, da je regulacija Pesnice zagotovljena (indem wir die Sicherheit haben, dass in absehbarer Zeit die ganze Regulierung der Pössniz in ein actuelles Stadium treten wird.) Aprila 1900 pa pride oskrbnik nemškega viteškega reda in pravi kmetom, da mora še le on vprašanje o regulaciji Pesnice dognati! Že takrat se je za delo prva svota po 20.000 gld. določila; porabila se, se vé, ni za spodnji del, ampak za zgornji del do železnice! Gotovo radi tega, ker je ta bliže Gradca, nego oni od Možkanje do Drave! V deželni zboru v Gradcu pa odločuje nemška večina, pa ne osem slovenskih poslancev; ti tedaj niso mogli ne naopak regulacije zabraniti! Ko je dr. Schmiderer dne 10. febr. 1898 govoril o državni podpori za regulacijo Pesnice, imenoval je to »veselo vest« (erfreuliche Mittheilung, — weil sich darin das Bestreben der Regulierung ausdrückt, dass wir die Pössniz endlich reguliren, — dass die dritte Strecke, die Ausmündung in die Drau, auch in Angriff genommen werden kann). — V 18. seji dne 19. aprila 1899 razpravljaj je deželni zbor spet o Pesnici; poročal je spet dr. Jurtela. Predlog je bil sprejet. Vse to kaže, da so se slovenski poslanci — vsi brez izjeme — zadnja leta krepko in pri vsaki priliki potegovali za regulacijo Pesnice. Kdor nasprotno

trdi, obrekuje in laže! To pa ni pošteno. Slovenski poslanci nikomur ne branijo, kdor hoče iti za svoj denar, za svoje pravice v Gradec prošnjač; obrekovati pa se ne puste od nikogar. Da se izve cela resnica, ponovil je govornik kratko dolgo zgodovino pesniške regulacije. Beseda se bode uresničila. Pesnica se bode regulirala, ako bode vlada pritiskala in pomagala, sicer nikdar!

Politični shod v Št. Ilju v Slov. goricah.

Še živimo Slovenci ob severni meji slovenski, krepko živimo in ne maramo se še danes ali jutri udati sovragu na milost ali nemilost. To nam je jasno dokazal shod jareninskega političnega društva, ki se je vršil zadnjo nedeljo v Št. Ilju v Slov. gor. tako sijajno in veličastno v pričo velikanskega števila zavednih šentiljskih Slovencev, kakor še nikdar poprej noben shod. Iznenadila, da v srce ganila je vse rodoljube, ki so od drugod došli, tolika množica zavednih šentiljskih Slovencev. Celcerjevi prostori so bili v pravem pomenu besede prenapolnjeni. Štirje govorniki so nastopili, govorili drug navdušeneje od drugega. »Slov. Gosp.«, daleč premajhen si, da bi mogel sprejeti vse lepe nauke in iskrene besede izgovorjene na tem shodu. Vsak udeleženec shoda si jih je gotovo globoko vse zapisal v svoje zvesto slovensko srce.

Shod je otvoril z iskrenim pozdravom podpredsednik političnega društva, Fr. Thaler. Poslanec Lendovšek je v obširnem prepričevalnem govoru pojasnil, zakaj so slovenski deželni poslanci izstopili iz deželne zbornice in kake vnebovpijoče krivice se gode slovenskemu ljudstvu na Štajarskem. Omenil je tudi, kako je ob delegacijskem zborovanju v Pešti krivo poučil grof Stürgh svitlega cesarja, češ, slovenski poslanci so brez tehtnega vzroka zapustili Gradec. Po dvorani so kar zašumeli razjarjeni klici: Stürghu! Rekel je poslanec, da napočijo pravičnejši, boljši časi za narod naš na Štajarskem še-le tedaj, ko bomo ločeni od Gradca. Ves zbor navdušeno zakliče: Proč od Gradca! Naposled poslanec še navdušuje volilce šentiljske občine za bližajoče občinske volitve, da bi se jih udeležili vsi do zadnjega moža in tako podrli gospoda Pistorja in njegove privržence na slovenskih šentiljskih tleh. Končno je zaklical:

Naprej zastava Slave,
Naprej slovenska kri,
Za vero, dom cesarja
Naj srce nam gori!

ko nas njegovi služabniki hudo mučijo. Bolje bi bilo, račun delati z grajščakom. Tako je množica začela premišljevat.

»V grajščino pojdemo«, se je naenkrat slišalo več glasov, »tam naj nas rešijo tlake, naj nam dajo jesti in naj iz ječe izpustijo vse, ki so tam zaprti«.

»Imam tam očeta«, kliče nekdo.

»In jaz dva brata«, oglasi se drugi.

»Moj sin je tam že od spomladi za to, ker ni mogel iti na tlako«.

»Lepa je taka sloboda in prostost, katero nam je grajščak sem pripeljal«.

»Pojdimo si po njo! Naj nam jo grajščak da, ker je hotel, da o nji kaj izvemo. Saj imamo zagovornika, tega novega učenika«.

»Pojdimo!« kričali so vsi in vse se je drlo proti grajščini.

Grajščak gotovo ni pričakoval takega obiska.

»Kaj pa je? Poglejte, zakaj sem gredo?« reče grajščak novemu učeniku, ko je videl, kako vse hiti v grajščino. »Mislil sem, da bodo šli nad župnika. Ali ga morda že s seboj vlečejo?«

Župnika pa med prisleci ni bilo.

»Kaj hočete, zakaj ste sem prišli?« kliče novi učenik.

»Slobodo in prostost hočemo, katero ste nam Vi oznanovali. Imamo tu v ječi svoje znanke, spustite jih in odpravite tlako«.

Novi učenik ves prestrašen pogleda grajščaka, kakor da bi pričakoval od njega pomoči.

»Potolazite jih!« rekel je grajščak. »Bojim se, da bodo hoteli s silo si pridobiti slobode in prostosti«.

Novi učenik se je zaničljivo nasmehljaj in je začel govoriti:

»Bratje, pomirite se! Hočete storiti nekaj, kar nasprotuje ljubezni, ki bi imela med nami vladati. Grajščak je Vaš oče, morate mu biti pokorni, ga častiti in mu pomagati. Le pojdite mirno domu in pozabite na stare krivice«.

»Kaj?« kričali so vsi »Mi bi morali pozabiti in grajščak sme z nami storiti, kar hoče? Zakaj pa mu Vi, novi učenik, tudi ne poveste tega, kar ste nam rekli, ker grajščak je še zdaj takšen, kakor je prej bil. On Vas je poklical sem k nam, mi Vas nismo klicali, naj torej on prvi začne z lepim izgledom. Hočemo slobodo in prostost. Učili ste nas, naj se mašujemo. Grajščak nas je mučil dovolj, naj zdaj vse popravi. Naj govori grajščak sam, Vam ne verujemo več. Igrate se z nami in za hrbtnom se nam posmehujete v grajščini pri polni kupici«.

Grajščak se je že umikal pred množico, ki je vedno bolj silila v grajščino.

»Dam Vam vse, cesar si želite, le pojdite mirno domu«.

»Dajte nam hitro, kar nam hočete dati. Odpriete ječe in nam napišite pogodbo z lastnim pečatom. Drugače ne gremo odtod«.

»Zapovejte jim, da se tako drzno ne obnašajo« rekel je grajščak novemu učeniku. »Ne morem jim vsega dati, kar želijo«. Pa tudi novi učenik je bil poln strahu. Seme, katero je vsejal, mu je zrastle naglo čez glavo. Hotel je kaj govoriti, pa njegova zgovornost ga je zapustila. (Dalje prih.)

Smešničar.

Tinček: »Kam pa tako hitiš, Gregec?«
Gregec: »Po zdravnika, moja žena mi nič kaj ne ugaja«.

Tinček: »Počakaj, Gregec, grem tudi s teboj; moja žena mi že dolgo ne ugaja«.

A: »Za Boga, kakšen si po lici! Kdo te je tako razmesaril?«

B: »Ej, z ranocelnikom sva se stepla«.

A: »Pa si ga vendar zatožil?«

B: »Zakaj neki? Saj mi je rane brezplačno zašil!«

Burno vsesplošno odobravanje je sledilo vrlo iskrenemu govoru našega poslanca. Predsednik mu izreče zahvalo, ves zbor pa zaupanje njemu in vsem slovenskim poslancom. Mnogi kličejo: Dokler ne dobimo svojih pravic, ne pojdite v Gradec, prihajajte pa med narod!

Veleposestnik Mlakar je dobro ubral strune razpravljajoč, kako se nam je treba Slovincem v gospodarskem oziru zjediniti v zadrage in se oklepati naših denarnih zavodov. Le če bomo v gmotnem oziru močni, se bomo lahko z uspehom branili. Zato je iskreno priporočal navzočim v vsestransko podporo lepo se razvitačo šentiljsko posojilnico. Tudi ljudskega štetja je omenil in vspeodbujal zborovalce, naj se takrat ne dajo zapeljati, da bi nemščino povedali kot občevalni jezik, kajti upravno sodišče je izreklo, da tisti velja vsak za Nemca, ki navede nemščino kot občevalni jezik. Pri ljudskem štetju ne briga ne Pistorja ne drugih, ali šentiljski Slovenci znajo nemški ali ne. Za ljudsko štetje znajo le slovenski.

Narodni gostilničar Peter Novak je v prav poljudni besedi vzbujal v zborovalcih ljubezen do domače slovenske šole. Vsi drugi narodi poučujejo otroke v ljudskih šolah le v maternem jeziku, le slovenski otrok bi se naj le v nemščini učil brati, pisati itd. Vsi Nemci bi kričali, če bi kdo hotel nemške otroke spraviti v čisto slovenske šole. Kar je Nemcu všeč, to je tudi nam prav. Otroci takih šol so največji siromaki. Tam se vzgajajo ljudje, ki enako nezvestim vojakom bežijo v tuji tabor, da bi potem streljali na lastni svoj narod.

Oba govornika sta si zaslužila burno pohvalo. Kaj zvesto so zborovalci poslušali svoja stanovska tovariša.

Društveni predsednik je na to prečital in razložil resolucije, ki se tičejo naše ločitve od Gradca in vseh prememb, ki so s ločitvijo nujno v zvezi. Vse te resolucije, kakor tudi one za obrtno šolo, za gospodarsko šolo, za zimske kmetijske tečaje so bile z odobravanjem sprejete.

Društveni predsednik potem navdušuje navzoče, posebno še mladeniče, naj skrbé za to, da bo v vsaki slovenski hiši naročen »Slov. Gosp.« da bode mladina raje prebirala knjige bralnega društva. Pouka je treba najprej, potem bo prišla prava zavest. Poda še mnogo koristnih naukov zborovalcem in končno izrazi željo, naj bi lepim besedam sledila tudi dejanja, naj bi vstrajno delali vsi, da se slovenska meja ne pomakne dalje proti jugu.

Ko poslanec odgovori na nekatera vprašanja volilcev, predsednik shoda Fr. Thaler, pristrčno zahvali vse zborovalce za velikansko udeležbo in s trikratnim živio-klicem na papeža in cesarja zaključi najznamenitejši šentiljski shod.

Politični ogled.

V delegacijah se vse lepo dovoljuje, kar ministri zahtevajo. Letos znašajo potreščine 16.000.000 K. več ko lani, torej vse skupaj 362.854.411 K. Štajarski Slovenci nimamo nobenega zastopnika v delegacijah. Edini, ki niso z vsem zadovoljni, kar ministri hočejo, so Čehi. Kranjski delegat Vencajz je v delegacijah zavrnil grofa Stürgha, ki je cesarju krivo poročal o izstopu štajarskih deželnih poslancev. To je grofa tako zabolelo, da se je pozneje hotel oprati. A zopet se je zakopal. Rekel je namreč, da pozna težnje slovenskega naroda iz lastne skušnje in da ve, da bi se slovenski narod rad ponemčil. Nemški tovariši so ga debelo gledali, ker vedo, da grof ne občuje s Slovenci, razven če ima v Halbenraju kakoga slovenskega hlapca ali deklo. Štajarski Slovenci smo delegatu Vencajzu hvaležni, da je nastopil proti Stürghu.

Avstrijski prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand se oženi z grofico Chotek. Dunajski uradni list bo to naznanil na binkostno nedeljo. Poročja se bode vršila med 15. in 22. junijem.

Občinske volitve na Dunaju so izpadle ugodno za krščanske socialce. V občinskem zastopu bodo imeli veliko večino. Liberalci, Wolfianci in socialdemokrati so nastopili v drugem volilnem razredu skupno proti krščanskim socialcem, a so bili premagani. Veselje in navdušenost med krščanskimi volilci na Dunaju je nepopisno.

Zveza nemških katoliških kmetov na Štajarskem ima dne 5. junija svoj shod v Gradcu. Prisli bodo govorniki iz Gornje Avstrijskega.

Vojska v Južni Afriki. Angleži so sedaj vendar-le prekoračili oranjsko-transvalsko mejo in s tem zaključili vojno v državi Oranje. Pri prehodu čez reko Vaal niso zadeli ob nikak odpor od strani Burov, ki so samo razdrli most in se potem umaknili kakih pet milj severno v Meyertom. To mesto leži ob železnici ob pobočju gore Klip-River, kjer izvira istoimenska reka. Poročilo, da bodo Buri skušali ovirati prehod čez reko Vaal, se toraj ni obistinilo. Na dveh ali treh krajih so se angleške čete neovirano podale čez reko in kmalu dospo do Johannesburga. Kaj se zgodi s tem mestom, sedaj še ni znano. Od angleške strani se še vedno trdi, da so rudniki v veliki nevarnosti, mej tem ko Buri to vest najodločneje zanikavajo. To je verjetno, ker bi trpeli škodo tudi domači lastniki rudnikov. Oranji so se seveda podali vsi na svoja domovja, istotako velika večina Transvalcev. Pričakovati je v najkrajšem času konca vojske z udajo [burske] armade.

Dopisi.

Celje. (Železna trgovina »Merkur« otvorena.) Pretekli teden otvorila se je teško pričakovana železna trgovina »Merkur«, nahajajoča se v rokah premožnih slovenskih narodnjakov. Ker zadeva glede naslova te trgovine še ni rešena, prevzel je do rešitve iste trgovino gospod Peter Majdič.

Vedno naraščajoča surovost celjskih nemških hujskačev proti Slovincem je bil eden glavnih povodov, da se je ta trgovina osnovala. Štajarski Slovenci prišli so do prepričanja, da bi bila največja neumnost, rediti še nadalje gade, ki jih v zahvalo nesramno pikajo. Vsled tega stremijo Slovenci v zadnjem času po tem, da si snujejo lastne narodne trgovine in s tem podpirajo lastno obrt, ne pa nehvaležne in hinavske tujce. Do tega so nas privedli nasprotniki sami, ki so postali — slovenskega kruha pijani. Koliko so si nemci prizadevali, da bi ustanovitev te trgovine zabranili. Vse nemstvo delalo je složno na pogibelj Merkurja. Blatili so ga nekteri po časnikih, no drugi bolj po vsakdanje z jezikom, še drugi tako »po domače« z blatom po zidu — vsak pač po svojem okusu in sposobnosti. Celo naša »Domovina«, ki je krepko odbijala napade nasprotnikov s tem, da se je potegovala za Merkurja, prišla je večkrat — ranjena iz bojišča. Vse, vse se je bilo zaklelo proti Merkuru. Pa kaj jim je pomagalo? Vse njih hudobne namere so se razbile ob vstrajnosti in nevstrašenosti peščice slovenskih veljakov.

Slovenska železna trgovina »Merkur« danes obstoji in bode obstala vsem tistim nevoščljivcem v zasmeh in jezo, ki so jo hoteli ugonobiti!

S svojim nagajanjem in vsakovrstnimi ovirami proti njej, delali pa so najboljšo reklamo za njo, za kar se njim bo svoj čas izrekla od Merkurja še gotovo »posebna« zahvala. Živila slovenska železna trgovina Merkur. Slovenci: Svoji k svojim!

Mala-Nedelja. (Zadružno življenje). Dne 27. maja ustanovili so obče znani rodoljubi in vzorni narodnjaki v Mali-Nedelji, tolikanj potrebno in koristno kmetijsko zadrugo. Ker ni bilo mogoče sl. organizatorju zadrug gsp. Kaču samemu volitve vodit priti, storil nam je to po zelo podučljivih besedah in s podukom iz posebne prijaznosti gosp. Fran Posinger, tajnik zadruga in posojilnice iz sv. Trojice, odkoder se je tudi par drugih odličnih gostov našega zborovanja in volitve vdeležilo. Ker želim o vsem našem dose-danem delovanju v prihodnje obširneje spregovoriti, omenjam samo, da so se v načelnitvo volili z vzklikom soglasno sledeči gg. iz Male-Nedelje in okolice: Franjo Kocbek, posestnik v Mali-Nedelji, kot načelnik, Matej Rantaša, posestnik v Drakovcih, namestnikom Ignacij Kosi, zastopnik veletržstva in posest. sin, tajnikom Jurij Mikl, posestnik, župan v Malinedelji, blagajnikom Janko Mikl, posestnik v Terbegonjcih, France Gašparič, posestnik v Drakovcih, odbornikom. V nadzornitvo izvolili so se soglasno sledeči gg. L. Slana posestnik v Moravcih, kot predstojnik nadzornitva, Ivan Vuk, posestnik in trgovec v Terbegonjcih, Tone Belšak, posestnik v Bodislavcih, Martin Verbnjak, posestnik v Moravcih in Matija Čagran, posestnik v Terbegonjcih.

Navedena imena načelstva in nadzorstva novo ustanovljene zadruga v dični Mali-Nedelji kažejo in pravijo dovolj, da se je to mlado društvo posadilo na trdna in stanovitna tla, katerej želimo še nebeskega blagoslova.

Iz Polzele. Če gre tvoja pot, dragi bralec, po lepi savinjski dolini, in če prideš iz Sv. Petra blizu do cerkve in vasi Polzelske, se nehote ozreš na lepo prostorno novo pokopališče poleg ceste. Zares, vsakdo prizna, da našemu pokopališču s svojim močnim obzidjem in z lično kapelico sredi lepih nasadov — ni najti blizu kje enakega. Je tudi nekaj, če naši ljubi ranjki — in mi sami enkrat — počivajo na prijetnem prostorčku. Posebna zahvala gre posestnici tukajšne grajščine v Šeneku, Mariji pl. Pongrac. To pokopališče so nam preč. g. opat celjski na praznik vnebohoda Gospodovega ob navzočnosti mnogih duhovnikov in nebrojnega ljudstva slovesno blagoslovili.

Imamo pa v naši fari še drugo znamenitost, t. j. podružnica Sv. Križa na Gori Oljki. Dragi bralec, ali si že bil kedaj na Gori Oljki? Ako ne, naj ti bo žal in hitro popravi to zamudo. Mi Slovenci tako radi cenimo vse, kar je tujega, na lastne dragocenosti pa se včasih prav nič ne oziramo. In tak biser v Savinjski dolini je Gora Oljka s svojo cerkvijo. Dohod je tako lahek, iz Polzelskega kolodvora dospeš, če količkaj stopiš, skoraj večinoma po senci, tjagor v poldrugi uri, iz Rečice na Paki, kjer je nekoliko bolj strmo, pa še prej. Slavni Orožen piše, da se vidi odtod 75 cerkev, in to je istina! Ne zabi stopiti tudi v spodnjo cerkev — kripto, ki je vsa prenovljena. Blizu 100 lučic ti razsvetljuje Božji grob, in ob strani dve kapelici, Srca Jezusovega in Lurske Marije, delo mozirskega podobarja Ivana Cesarja. V cerkveni hiši dobiš tudi okrepčalo za žejno grlo, a treba se ti je prej oglasiti pri cerkvenem predstojnitvu.

Tako pri nas dobro napredujemo. Stori se marsikaj za božjo čast in občno korist. Saj imamo pa tudi vrl občinski odbor, čeravno se je o svojem času po nepotrebnem mnogo pisarilo o naših občinskih volitvah. Na čelu občine pa je mož, sicer ne kmečkega stanu, pa kmetov odkritosrčni prijatelj, zares naše gore list! Zavedni pa smo tudi, saj beremo dobre časnike, pred vsem pa si nam ljub poleg »Domoljuba«, ti »Slovenski Gospodar«. Če me bo hmelska kupčija spravila v dobro voljo, ti utegnem še kedaj kaj poročati.